

**Till hans majestät
konungen och hans kongl.
höghet kronprinsen
underdåniga ...**

Kolmodin, Olof,

1700-1829 81 Ca Br. Carl XIV Johan 1818

National Library
of Sweden

KOLMODIN. anf

T I L L
HANS MAJESTÅT KONUNGEN
 O C H
HANS KONGL. HÖGHET KRONPRINSEN
 U N D E R D Ä N I G A T A L

H Å L L N A

D E N 17 F E B R U A R I I 1818,

då en Deputation från Upsala Kongl. Academie, anförd af
 Academiens Rector Professor Skyttianus Magister OLOF
KOLMODIN, efter erhållet Nädigste Företråde, i underdånig-
 nighet anhöll, att få öfverlemna Cancellariatet öfver Aca-
 demien åt HANS KONGL. HÖGHET KRONPRINSEN;

S A M T

HANS MAJESTÅT KONUNGENS
 O C H
HANS KONGL. HÖGHET KRONPRINSENS
 N Ä D I G A S V A R.

U P S A L A, 1818,

Z E I P E L O C H P A L M B L A D.

Vita. P.
 Ven. kyl.
 Carl XIV job.
 (P. v.)
 1700-1829
 1818

Sire!

Organes de l'Université d'Upsal, nous venons déposer aux pieds de Votre Majesté l'expression des sentimens, que nous partageons avec tous les Suédois. Charles XIII n'est plus. Sa mort a plongé le royaume dans un deuil profond. Quel Roi mérita mieux nos regrets? Deux fois il fut notre sauveur. Il fut plus encore: il fut notre père. Mais, ce qui seul pouvait adoucir notre douleur, son sceptre passe entre les mains de Votre Majesté, et la plus douce espérance vient briller à nos yeux et ranimer nos cœurs. Et que ne devons-nous pas attendre du règne de Charles Jean! Ce qu'il a fait pour nous, n'est-il pas le sûr garant de ce qu'il daignera faire encore? En partageant ces douces espérances avec tous les Suédois, il est un bienfait particulier, que nous osons réclamer de Votre Majesté. Jusqu'ici Elle a daigné être notre chef particulier. Nous sentons que nous devons renoncer désormais à ce bonheur. Votre Majesté mettrait le comble à ces bontés pour nous, en nommant son successeur près de l'université Son Altesse Royale, le Prince Royal, Son cher et digne fils, en qui tout fait présager, que nous verrons briller les grands talens et les vertus de son Père. Cette faveur sera grande: nous saurons l'apprécier; nous saurons la reconnaître. Sire, les sciences protégées par les Princes et cultivées sous leurs auspices, les dédommagent des soins qu'ils daignent leur accorder. Elles donnent le plus beau lustre à leur siècle, et parlant au nom de la génération, qu'ils ont rendue heureuse, elles transmettent ses sentimens à la postérité et proclament ces mots, qui doivent être l'objet de l'ambition de tous les bons Princes, ces mots: *gloire et reconnaissance!*

Stormåttigste Allernådigste Konung!

Vå Upsala Academies wagnar framåbare wi inför E. K. M. uttrycket af kånflor, dem wi dele med alla Sweriges Inwånare. CARL XIII är icke mer. Hans bortgång har för-sänkt Riket i den djupaste sorg. Och — hwilken Konung förtjente mer wår saknad? Twå gånger war han wår Rådare; Han war ännu mer: Han war wår Fader. Men — det som endast kan lindra wår smårta — Hans Spira har öfswergått i E. Majts händer och de hufwaste förhoppningar upplifwa wåra hjertan. Hwad böre wi icke förwånta af CARL JOHANS Regering? Det, som Han redan gjort för oss, är det icke den säkraste borgen för den omsorg, hwarmed Han i framtiden skall omfatta oss?

Delande dessa hufwa förhoppningar med hela Swenska Nationen, wåge wi hos E. K. M. underdånigst bönsfalla om en enskilt wålgerning. E. M. har ända hitills Sjelf behagat wara wår Högsste Förmån. Wi wete, att hädanefter wi wåste umbåra denna lycka. E. M. skulle lemna oss det dyrbaraste wedersmåle af sin Nåd, om E. M. med bifall till wår underdåniga önskan, täcktes utnåmna till sin Esterådare wid Akademien, H. K. H. Kron-Prinsen, sin käre och wårldige Son, hos hwilken allt tillåter oss förtröstan derom, att han snart skall utmärkas af sin Faders stora egenheter och dygder. Denna Gnæst är stor: wi stole weta wårdera den, och aldrig upphöra att dersföre wara tacksamme.

Stormåttigste Allernådigste Konung!

Wettenskaperne, när de af Förfarne hånas och uppmuntras, gifwa alltid en tillfredsställande belöning för de omsorger som dem lemna. De gifwa den wackraste glans åt deras Beskyddares tidehwarf, och i det slågrets namn, som Regenterna lyckliggjort, öfswersföra de till efterwerlden dess tänkesätt, och förkunna de ord, som böra wara målet för alla goda Förfarnes önskingar — dessa ord: *Ära och Tacksamhet.*

Hans Kongl. Majestät täcktes i nåder swara:

Messieurs!

Jamais douleur n'a eu un motif plus juste et plus sacré que celle que les membres de l'université d'Upsal ont manifestée à la nouvelle du funeste événement qui a plongé dans le deuil les deux royaumes de la Scandinavie. Il n'est malheureusement que trop vrai: Charles XIII n'est plus. La patrie a perdu celui qui l'honora et la défendit pendant quarante années de sa vie; celui enfin qui ne trouva son bonheur personnel que dans les bienfaits qu'il répandait, dans la protection qu'il accordait aux lettres et aux sciences et dans les institutions qu'il fonda en faveur de l'enseignement public. J'ai cruellement ressenti cette perte; le ciel m'a séparé de mon Roi, de mon père — j'ose même dire de mon ami — mais il m'a laissé pour guide l'exemple de ses vertus.

C'est avec satisfaction que je vous accorde la demande que vous venez de me faire. La place de chancelier de l'université d'Upsal fournira à mon fils les occasions de profiter de vos lumières, de juger par lui-même des différens modes d'instruction. En vous fréquentant, autant que ses autres devoirs le permettront, il pourra de bonne heure distinguer, dans la jeunesse qui assiste à vos leçons, les serviteurs et les soutiens futurs de l'état.

Mine Herrar!

Aldrig har någon smärta haft rättvisare och heligare anledning än den Upsala Universitet ådagalagt wid tidningen om det hårda slag, som i sorg försänkt Scandinaviens båda Riken. Det är beklagligen sant: CARL XIII är icke mer. Fäderneslandet har förlorat den Konung som hedrade och förswarade det under fyratio år af sin lefnad, som fann sin enskilda sällhet endast i de välgörningar som Han utspredde, i det beskydd Han tilldelade Lärdom och Wetenskap, och uti de inrättningar hvilka Han grundlade för allmänna undervisningen. Jag har djupt känt denna förlust. Himmelen har bortryckt min Konung, min Far — Jag vågar säga mer: min Wän — men qwarlemnadt mig efterdömet af Hans bygder.

Med nöje bifaller Jag eder begäran. Som Cancellier för Upsala Academi har min Son tillfälle at begagna eder uplysning, att sjelf bedömma de olika undervisningsätten, och genom sitt wistande bland eder, då hans öfriga pligter tillåta det, tidigt utskilja bland de Unglingar, som bewista edra föreläsningar, Statens tillkommande Embetsmän och Stöd.

Högborne Furste, Nådigste Kron-Prins!

Då Upsala Academi, med hela Fäderneslandet deltagande, djupt beklagar förlusten af en wördad och älskad Konung, hugswalas hon öfwen gemensamt, genom den föra och tröstfyllande anblicken af Thronens nya prydnad, Europas Hjelte och Scandinaviens Fader. Men öfwen denna tröst wore för henne blandad med en hemlig smärta, och den allmänna tillfredsställelsen åtseljöd af den ännu en enskilda sak ad, om ej den oförgätelige Wälgörare, som nu blott tillhör det Hela, allernådigst tillåtit henne hoppas, att Eder Kongl. Höghet med nådigt wälbehag nådes mottaga hennes lifliga önskan och underdåniga anhållan, att i åta

njutandet af Eder Kongl. Högghets närmaste wård och Höga beskydd wörda en fortsättning af
Desß Herr Faderns wälgörande styrelse.

Det är om denna, med warma hjertan biskade, med blygsam twelan affidade ära och
sällhet, som Academien, genom oss desß Deputerade, inför Eder Kongl. Högghet med djupa-
ste wördnad frambrår sina underdåniga böner. Stor och dyrbar är den Nåd, som derigenom
honne förunnas; stora och heliga de förbindelser hon derföre skall känna: att med Wetten-
skapernes wärdade ljus och den sanna bildningens befrämjade insyttelse wärdigt prisa sin
höge Beskyddare, bewara glansen af sitt anseende och kusheten af sina förhoppningar.

Under bemödan det att uppfylla desß dyra pligter, njuter hon den afundswärda lott,
att ibland sina ödens högsta Wårdare räkna flera, som i skuggan och lugnet af hennes in-
skränkta samfund först utwecklat de milda och wisa styrelsegrunder, hwilka sedan, i kuset
af den widsträcktaste verkningsskrets och under de mest kraftpröfwande skiften fullföljde, stö-
dat millioners wälsignelser och beundran.

J Eder Kongl. Högghets nåd utbeder sig Academien underdånigst att wara innesluten.

Hans Kongl. Högghet KronPrinsen behagade i nåder svara:

Mine Herrar!

Jag emottar edert förtroende med så mycket lifligare känslor, som jag både betar
Fäderneslandets förbindelser mot Rikets första Lärosäte, och wördar de Förstars efterdomen,
som redan lemnat det oförgätliga minnen af deras aktning och omwårdnad.

Hans Maj:t inser wärdet af den plågsed, som lemnar Thron-arfwingen tillfälle, att,
under wården om edert samfund, lära sig känna en Styrelse, hwilken rättar förwillelsen med
Faderlig godhet, och förebygger den genom lärdomar och föresyn.

Konungen har derföre gillat edert Wal, då J nu fallen mig till Canzler för Upsala
Universitet, och min sonliga wördnad för en älskad Faderns affigter förenar sig med min
känsla för Fosterlandet, att gifwa helgd åt de pligter som åtfölja ett så wigtigt kall. Jag
wet att sanningens ljus är för samhällets lif, hwad solens strålar äro för naturens; och
den hugnad J, mine Herrar, njuten för edra mödor af sanningens egna behag, den skall
jag hämta af desß sälla verkningar till Sveriges ära och förkofran.

Jag ber Er, mine Herrar! framföra min helsning till Academiens Lärare och Ung-
dom, och försäkrar Eder alla om min synnerliga aktning och wälwilja.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

